

Korkein hallinto-oikeus
Högsta förvaltningsdomstolen

[Etusivu](#) » [Päätökset](#) » [Ennakkopäätökset](#) » [2024](#) » KHO:2024:82

KHO:2024:82

Ulkomaalaisasia – Toisessa jäsenvaltiossa pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen – Käännyttäminen Euroopan unionin ulkopuolelle – Vahvistettu suoja maasta poistamista vastaan – Unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu

Ennakkopäätösnumero:

KHO:2024:82

Antopäivä:

5.6.2024

Taltionumero:

1656

Diaarinumero(t):

2476/2020

ECLI-tunniste:

ECLI:FI:KHO:2024:82

Asiassa oli korkeimmassa hallinto-oikeudessa arvioitavana, oliko muutoksenhakijan käännyttämiseen Suomesta Euroopan unionin ulkopuolelle sovellettava pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin mukaista vahvistettua suojaa maasta poistamista vastaan. Ulkomaalaislaissa ei ollut erikseen säädetty mainitun direktiivin mukaisesta menettelystä tilanteessa, jossa muu jäsenvaltio kuin Suomi oli myöntänyt pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskeluluvan ja henkilö poistettiin Suomesta Euroopan unionin ulkopuolelle.

Maahanmuuttovirasto oli niin sanotun paluudirektiivin mukaista menettelyä noudattaen käännyttänyt Suomessa laittomasti oleskelleen, mutta Virossa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskeluluvan saaneen muutoksenhakijan kotimaahansa Venäjän federaatioon, koska muutoksenhakijan katsottiin vaarantavan yleistä järjestystä ja turvallisuutta.

Unionin tuomioistuin oli korkeimman hallinto-oikeuden tekemän ennakkoratkaisupyynnön johdosta todennut, että nyt käsillä olevan kaltaisessa tilanteessa oli sovellettava pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin mukaista vahvistettua suojaa maasta poistamista vastaan, kun päätettiin henkilön poistamisesta Euroopan unionin alueelta. Unionin tuomioistuin totesi lisäksi, että pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen voi jäsenvaltiota vastaan vedota direktiivissä säädettyyn vahvistettuun suojaan maasta poistamista vastaan.

Korkein hallinto-oikeus totesi unionin tuomioistuimen tuomioon viitaten, että Maahanmuuttoviraston olisi muutoksenhakijaa Venäjän federaatioon käännyttäessään tullut arvioida, muodostaako muutoksenhakija vahvistetun suojan mukaisesti yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle välittömän ja riittävän vakavan uhan sekä ottaa huomioon vahvistetun suojan osalta direktiivissä mainitut seikat. Asiassa ei myöskään ollut ilmennyt, oliko Maahanmuuttovirasto päätöstä tehdessään muutoin menetellyt direktiivissä edellytetyllä tavalla.

Maahanmuuttoviraston päätös oli ollut lainvastainen. Näin ollen hallinto-oikeuden ei olisi tullut hylätä muutoksenhakijan valitusta.

Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annettu neuvoston direktiivi 2003/109/EY 12 artikla 1 ja 3 kohta sekä 22 artikla 1 ja 3 kohta

Unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-752/22, EP vastaan Maahanmuuttovirasto (EU:C:2024:225)

KHO 2022:133

Päätös, jota muutoksenhaku koskee

Helsingin hallinto-oikeus 14.7.2020 nro 20/1357/3

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

Korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan ja tutkii asian.

Maahanmuuttoviraston ja hallinto-oikeuden päätökset ovat olleet lainvastaiset. Koska muutoksenhakijan käännyttäminen on pantu täytäntöön ja hänelle määrätyn maahantulokiellon voimassaolo on päättynyt, lausuminen valituksesta enemmälti raukeaa.

Asian tausta

(1) *Muutoksenhakija* on Venäjän federaation kansalainen, jolla on Viron myöntämä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa. Muutoksenhakija oli käännytetty Suomesta Viroon useita kertoja vuosien 2017–2019 aikana, missä yhteydessä hänelle oli määrätty Suomea koskevia maahantulokielloja. Muutoksenhakija on hänelle määrätyn Suomea koskevan maahantulokiellon voimassaolon aikana tavattu Suomessa vuonna 2019. Muutoksenhakija on tuolloin ilmoittanut asuvansa ja työskentelevänsä tilapäisesti Suomessa. Hän on kertonut, että hänellä on Virossa alaikäinen lapsi, joka asuu muutoksenhakijan entisen avopuolison kanssa.

(2) *Maahanmuuttovirasto* on päätöksellään 19.11.2019 ulkomaalaislain 11 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohtaan sekä 148 §:n 1 momentin 1 ja 8 kohtaan viitaten päättänyt käännättää muutoksenhakijan kotimaahansa Venäjän federaatioon muun ohella sillä perusteella, että muutoksenhakija vaarantaa yleistä järjestystä ja turvallisuutta ja että hänet on määrätty maahantulokieltoon. Muutoksenhakija ei ollut esittänyt asiakirjaselvitystä Virossa olevista perhesiteistään, eikä asian kokonaisharkinnassa ollut ilmennyt käännättämisperustetta painavampia seikkoja. Maahanmuuttovirasto on samalla määrännyt muutoksenhakijan Schengen-aluetta koskevaan maahantulokieltoon neljäksi vuodeksi. Koska Viro on sittemmin ilmoittanut, että se ei peruuta muutoksenhakijan EU-oleskelulupaa, Maahanmuuttovirasto on 9.12.2019 muuttanut muutoksenhakijalle määrätyn maahantulokiellon pelkästään Suomea koskevaksi.

(3) *Hallinto-oikeus* on hylännyt muutoksenhakijan valituksen Maahanmuuttoviraston 19.11.2019 tekemästä päätöksestä.

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeuden jäsenet Eija Rosendahl ja Anneli Järvenpää. Esittelijä Minja Merk.

Vaatimukset korkeimmassa hallinto-oikeudessa

(4) *Muutoksenhakija* on pyytänyt lupaa valittaa hallinto-oikeuden päätöksestä ja on valituksessaan vaatinut, että hallinto-oikeuden päätös kumotaan ja asia palautetaan Maahanmuuttovirastolle uudelleen käsiteltäväksi.

Kysymyksenasettelu ja asian käsittelyn lähtökohdat

(5) Asiassa on ratkaistava, onko Viron myöntämän EU-oleskeluluvan saaneen muutoksenhakijan käännättämiseen Suomesta Euroopan unionin ulkopuolelle sovellettava pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin (2003/109/EY) mukaisesti vahvistettua suojaa maasta poistamista vastaan siitä huolimatta, että hänen oleskelunsa Suomessa ei ole ollut laillista.

(6) Maasta karkottamisen perusteita koskevan ulkomaalaislain 149 §:n 4 momentissa annetaan vahvistettua suojaa pitkään oleskelleelle, EU-oleskeluluvan saaneelle kolmannen maan kansalaiselle. Lainkohta koskee sanamuotonsa mukaisesti kuitenkin vain ulkomaalaista, jolle on Suomessa myönnetty pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa. Maahanmuuttovirasto ei päätöksessään ole soveltanut puheena olevaa lainkohtaa. Ulkomaalaislaissa ei ole erikseen säädetty pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin mukaisesta menettelystä, jolla kolmannen maan kansalainen, jolle muu jäsenvaltio kuin Suomi on myöntänyt pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskeluluvan, poistetaan Suomesta Euroopan unionin ulkopuolelle. Maahanmuuttovirasto on päätöksessään soveltanut ulkomaalaislain yleisiä säännöksiä, jotka koskevat ulkomaalaisen käännättämistä yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vaarantamisen perusteella.

(7) Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan direktiiviä sovelletaan jäsenvaltion alueella laillisesti oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin. Direktiivin säännösten perusteella ei kuitenkaan ollut yksiselitteistä, miten direktiivin 3 artiklan 1 kohtaa direktiivin soveltamisesta oli tulkittava käsillä olevassa tilanteessa. Yhtäältä muutoksenhakijan oleskelu Virossa on laillista ja hänellä on Viron hänelle myöntämän pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskeluluvan perusteella tiettyjä direktiivissä tarkemmin määriteltyjä oikeuksia, muun ohella vahvistettu suoja karkottamista vastaan ja tietyin edellytyksin oikeus oleskella toisissa jäsenvaltioissa. Toisaalta muutoksenhakija ei ole hakenut Suomessa oleskelulupaa mainitun direktiivin mukaisesti, ja hänelle määrätyn Suomea koskevan maahantulokiellon johdosta hän ei ole täyttänyt maahantulon edellytyksiä, minkä johdosta hänen oleskelunsa Suomessa ei ole ollut laillista.

(8) *Muutoksenhakija* on valituksessaan todennut, että hänet on aikaisemmin käännytetty Suomesta asuinmaahansa Viroon, missä hän on asunut lähes koko elämänsä ja missä hänellä on voimassa oleva EU-oleskelulupa. Muutoksenhakijalla on Virossa avopuoliso ja alaikäinen lapsi sekä työpaikka. Hänellä ei ole mitään siteitä kansalaisuusvaltioonsa Venäjän federaatioon.

(9) *Maahanmuuttovirasto* on korkeimmalle hallinto-oikeudelle antamassaan lausunnossa todennut, ettei muutoksenhakijan Suomessa oleskelu ole ollut laillista, eikä hän ollut hakenut Suomesta oleskelulupaa. Hänen maasta poistamiseensa ei sen vuoksi ole sovellettu pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annettua direktiiviä, vaan niin sanottua paluudirektiiviä (2008/115/EY). Koska muutoksenhakija vaarantaa yleistä järjestystä ja turvallisuutta, hänen palauttamisensa on paluudirektiivin mukaan voitu tehdä ainoastaan kolmanteen maahan, ei toiseen jäsenvaltioon. Koska pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annettua direktiiviä ei ole sovellettu, muutoksenhakijan siteitä Viroon ei ole arvioitu.

Ennakkoratkaisupyyntö unionin tuomioistuimelle

(10) *Korkein hallinto-oikeus* on välipäätöksellään 2.12.2022 taltionumero H3482 (KHO 2022:133) päättänyt lykätä asian käsittelyä ja pyytää unionin tuomioistuimelta Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen (SEUT) 267 artiklan nojalla ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko sellaisen henkilön, joka on saapunut jäsenvaltion alueelle hänelle määrätyn kansallisen maahantulokiellon aikana ja jonka oleskelu jäsenvaltiossa ei siten ole kansallisen lainsäädännön mukaan ollut laillista ja joka ei ole hakenut oleskelulupaa kyseisessä jäsenvaltiossa, maastapoistamiseen Euroopan unionin alueelta sovellettava pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annettua direktiiviä 2003/109/EY sen johdosta, että henkilölle on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oleskelulupa?

Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

2. Ovatko pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin 2003/109/EY 12 artiklan 1 ja 3 kohta sekä 22 artiklan 3 kohta sisältönsä osalta siten ehdottomia ja riittävän täsmällisiä, että kolmannen maan kansalainen voi vedota niihin jäsenvaltiota vastaan?

Unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu ja siitä kuuleminen

(11) *Unionin tuomioistuin* on 14.3.2024 antamassaan tuomiossa asiassa C752/22, *EP vastaan Maahanmuuttovirasto*, lausunut vastauksena korkeimman hallinto-oikeuden ennakkoratkaisupyyntöön seuraavaa:

1. Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 11.5.2011 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/51/EU, 22 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että pitkään oleskelleille kolmansien maiden kansalaisille kyseisellä säännöksellä annettua vahvistettua suojaa maasta poistamista vastaan sovelletaan silloin, kun direktiivin 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettu toinen jäsenvaltio tekee yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä päätöksen tällaisen kolmannen maan kansalaisen poistamisesta Euroopan unionin alueelta, kun kyseinen henkilö yhtäältä oleskelee kyseisen jäsenvaltion alueella maahantulokiellon vastaisesti eikä toisaalta ole hakenut kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta oleskelulupaa mainitun direktiivin III luvun säännösten mukaisesti.

2. Direktiivin 2003/109, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2011/51, 12 artiklan 3 kohtaa ja 22 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen voi vedota näihin säännöksiin kyseisen direktiivin 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettua toista jäsenvaltiota vastaan, kun tämä aikoo tehdä päätöksen kyseisen kolmannen maan kansalaisen poistamisesta Euroopan unionin alueelta yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä.

(12) *Maahanmuuttovirasto* on unionin tuomioistuimen tuomion johdosta antamassaan lausunnossa todennut, että muutoksenhakijan poistamiseen Euroopan unionin alueelta olisi tullut soveltaa pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin mukaista menettelyä ja vahvistettua suojaa maasta poistamista vastaan. Kun asiassa on noudatettu paluudirektiivin mukaista menettelyä, asiassa ei ole tehty arviointia siitä, muodostaako muutoksenhakija välittömän ja riittävän vakavan uhan yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle. Maahanmuuttovirasto kuitenkin katsoo, että tällä ei ole enää merkitystä muutoksenhakijan oikeuksien toteutumiseen. Muutoksenhakijan käännettäminen Venäjän federaatioon on pantu täytäntöön 24.3.2020, minkä jälkeen hänet on useamman kerran käännytetty Viroon hänen saavuttuaan uudestaan Suomeen. Muutoksenhakijalle määrätty maahantulokiello on puolestaan ollut voimassa 24.3.2024 asti.

(13) *Muutoksenhakija* on ilmoittanut, että hänellä ei ole asiassa lausuttavaa.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisun perustelut

Sovellettavat direktiivin säännökset

(14) Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun neuvoston direktiivin (2003/109/EY) II luvussa säädetään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemasta jäsenvaltiossa. Mainittuun lukuun sijoittuva direktiivin 12 artikla koskee suojaa karkottamista vastaan. Artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat tehdä päätöksen pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen karkottamisesta vain, jos hän muodostaa yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle välittömän ja riittävän vakavan uhan. Saman artiklan 3 kohdan mukaan, ennen kuin jäsenvaltiot voivat tehdä päätöksen pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen karkottamisesta, niiden on otettava huomioon seuraavat seikat: a) oleskelun kesto niiden alueella; b) asianomaisen ikä; c) seuraukset asianomaiselle ja hänen perheenjäsenilleen; d) siteet oleskelumaahan tai siteiden puuttuminen kotimaahan.

(15) Direktiivin III luku sisältää säännökset koskien oleskelua toisissa jäsenvaltioissa. Mainittuun lukuun sijoittuvan 22 artiklan 1 kohdan mukaan, niin kauan kuin kolmannen maan kansalainen ei ole saanut pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa, toinen jäsenvaltio voi tehdä päätöksen oleskeluluvan uusimisesta, kieltäytymisestä tai oleskeluluvan peruuttamisesta ja henkilön ja hänen perheenjäsentensä velvoittamisesta kansallisen lainsäädännön mukaisten menettelyjen, mukaan lukien maastapoistamismenettelyt, mukaisesti poistumaan kyseisen jäsenvaltion alueelta seuraavissa tapauksissa: a) edellä 17 artiklassa tarkoitetuista yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä; b) kun 14, 15 ja 16 artiklassa säädetty edellytykset lakkaavat täyttymästä; c) kun kyseinen kolmannen maan kansalainen ei oleskele laillisesti kyseisessä jäsenvaltiossa.

(16) Direktiivin 22 artiklan 3 kohdan mukaan, niin kauan kuin kolmannen maan kansalainen ei ole saanut pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa ja vaikuttamatta 2 kohdassa tarkoitettuun takaisinottovelvollisuuteen, toinen jäsenvaltio voi tehdä päätöksen kolmannen maan kansalaisen poistamisesta Euroopan unionin alueelta 12 artiklan mukaisesti ja siinä säädettyjä takeita noudattaen yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä vakavista syistä. Tällaisessa tapauksessa toisen jäsenvaltion on kyseistä päätöstä tehdessään neuvoteltava ensimmäisen jäsenvaltion kanssa. Jos toinen jäsenvaltio tekee päätöksen asianomaisen kolmannen maan kansalaisen maastapoistamisesta, sen on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet päätöksen panemiseksi tehokkaasti täytäntöön. Mainitunlaisissa tapauksissa toisen jäsenvaltion on toimitettava ensimmäiselle jäsenvaltiolle asiaankuuluvat tiedot maastapoistamispäätöksen täytäntöönpanosta.

Oikeudellinen arviointi ja johtopäätös

(17) Maahanmuuttovirasto on arvioinut muutoksenhakijan vaarantavan yleistä järjestystä ja turvallisuutta ulkomaalaislain 11 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu tavoin, mikä muodostaa ulkomaalaislain 148 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisen käännättämisperusteen. Koska muutoksenhakijan oleskelu Suomessa ei ole ollut laillista eikä hän ollut hakenut oleskelulupaa, Maahanmuuttovirasto on muutoksenhakijan käännättämisestä päättäessään noudattanut paluudirektiivin mukaista menettelyä. Näin ollen muutoksenhakija on käännytetty kansallisuusvaltioonsa Euroopan unionin ulkopuolelle, vaikka hänellä on ollut Viron myöntämä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa.

(18) Unionin tuomioistuin on korkeimman hallinto-oikeuden tekemän ennakkoratkaisupyynnön johdosta ratkaissut, että nyt käsillä olevan kaltaisessa tilanteessa on sovellettava pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin mukaista vahvistettua suojaa maasta poistamista vastaan, kun päätetään henkilön poistamisesta Euroopan unionin alueelta. Korkein hallinto-oikeus toteaa, että vahvistettu suoja maasta poistamista vastaan edellyttää direktiivin 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että henkilö muodostaa yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle välittömän ja riittävän vakavan uhan. Ennen maasta poistamista koskevan päätöksen tekemistä on huomioitava direktiivin 12 artiklan 3 kohdassa mainitut seikat, joita ovat oleskelun kesto jäsenvaltion alueella, asianomaisen ikä, seuraukset asianomaiselle ja hänen perheenjäsenilleen ja siteet oleskelumaahan tai siteiden puuttuminen kotimaahan. Direktiivin 22 artiklan 3 kohdan mukaan toinen jäsenvaltio, tässä tapauksessa Suomi, voi tehdä päätöksen kolmannen maan kansalaisen poistamisesta Euroopan unionin alueelta 12 artiklan mukaisesti ja siinä säädettyjä takeita noudattaen yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä vakavista syistä.

(19) Korkein hallinto-oikeus on ennakkoratkaisupyynnössään todennut, että ulkomaalaislaissa ei ole erikseen säädetty direktiivin mukaisesta menettelystä koskien toisessa jäsenvaltiossa pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten poistamista Euroopan unionin ulkopuolelle (KHO 2022:133 kohta 45). Unionin tuomioistuin on tältä osin todennut, että pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen voi vedota mainitun direktiivin 12 artiklan 3 kohtaan sekä 22 artiklan 3 kohtaan jäsenvaltiota vastaan.

(20) Muutoksenhakija on ilmoittanut vastustavansa käännättämistään Venäjän federaatioon. Edellä lausuttu huomioon ottaen Maahanmuuttoviraston olisi muutoksenhakijaa käännyttäessään tullut arvioida, muodostaako tämä yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle välittömän ja riittävän vakavan uhan, sekä ottaa ennen päätöksen tekemistä huomioon pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin 12 artiklan 3 kohdassa mainitut seikat. Asiassa ei myöskään ole ilmennyt, onko Maahanmuuttovirasto päätöstä tehdessään muutoin menetellyt direktiivin 22 artiklan 3 kohdassa edellytetyllä tavalla.

(21) Muutoksenhakija on esittänyt, että häntä ei olisi tullut määrätä koko Schengen-aluetta koskevaan maahantulokieltoon, eikä maahantulokiellon muuttaminen kansalliseksi myöhemmässä vaiheessa ole poistanut alkuperäistä virhettä. Korkein hallinto-oikeus toteaa, että Maahanmuuttovirasto on sinänsä voinut ennakkopäätöksessä KHO 2018:47 todetulla tavalla käynnistää neuvottelumenettelyn Viron kanssa samana päivänä, kun muutoksenhakija oli päätetty käännyttää ja hänelle oli määrätty Schengen-aluetta koskeva maahantulokielto. Koska Maahanmuuttoviraston päätös on kuitenkin käännättämistä koskevin osin edellä ilmenevällä tavalla perustunut virheelliseen lain soveltamiseen, Maahanmuuttovirasto ei ole käännättämispäätöksen yhteydessä voinut myöskään määrätä muutoksenhakijaa maahantulokieltoon.

(22) Kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen antama tuomio pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin soveltumisesta asiassa, Maahanmuuttoviraston päätös on ollut edellä tarkemmin ilmenevin tavoin lainvastainen. Näin ollen hallinto-oikeuden ei myöskään olisi tullut hylätä muutoksenhakijan valitusta. Maahanmuuttoviraston ja hallinto-oikeuden päätökset tulisi näin ollen kumota ja asia palauttaa Maahanmuuttovirastolle uudelleen käsiteltäväksi. Koska muutoksenhakijan käännyttäminen on pantu täytäntöön 24.3.2020 ja hänelle määrätyn maahantulokiellon voimassaolo on päättynyt 24.3.2024, lausuminen valituksesta ei kuitenkaan enemmälti ole tarpeen.

Asian ovat ratkaisseet presidentti Kari Kuusiniemi sekä oikeusneuvokset Taina Pyysaari, Juha Lavapuro, Robert Utter ja Emil Waris. Asian esittelijä Hilla Viljamaa.